

tale, at dersom Valgbestyrelsens Formand havde skrevet, som han burde, i sin Valgprotokol eller i alt Fald havde, hvad han ogsaa kunde have gjort, indberettet til Indvægtsministeriet, at der havde været en Mangel ved Formandsvalget, vilde Undersøgelsen rimeligvis have været tilendebragt en Maanedsdagen tidligere. Udvalget blev nemlig først sat i Stand til at forlange Undersøgelse om denne Mangel den 13de Januar, affikur at Maanedsdagen efter at vi første Gang havde begjæret Undersøgelse. Det er saaledes Valgbestyrelsens Formands Uæstrettelighed, der har foranlediget, at Afslutningen af Undersøgelsen om Gyldigheden af det aalborgske Valg traak en Del længere ud, end ellers vilde have været nødvendigt. Der er forefrevet i Valgloven, at Valghandlingen skal aabnes, med Ud nævnelser af en Formand ved Valgbestyrelsen, og derefter staar der i Valgloven, hvorledes Formanden er Leder af den hele Valghandling, hvorledes han har at fremstille Kandidaterne, hvorledes der er givet ham uindskrænket Herredømme over Ytringsfriheden ved Valget, hvorledes han i Tilfælde af tvivlsom Afstemning kan gjøre Udslaget for den Kandidat, for hvem han erklærer sig, og hvorledes han til Slutning maa ende Valget og proklamere Valgkandidaten. En saadan Række af de vigtigste Forretninger ved Valget maatte dog fremfor Alt henlede en juridisk dannet Borgmesters Opmærksomhed paa Nødvendigheden af et formeligt Valg. Han siger ogsaa i sin Forklaring, at han i de 10 Aar, han har været i Aalborg, med Undtagelse af eet Aar, har været formeligt valgt til Formand; men det forekommer mig da besynderligt, at han ikke huskede at blive det ogsaa denne Gang; thi er der noget Valg i de 10 Aar, som har forment at maatte ledes med Opmærksomhed, er det netop Aalborgvalget den 14de November. Der havde forud for Valget fundet stormfulde Valgbævelser Sted i Aalborg, og Valgbestyrelsens saakaldte Formand vidste jo meget godt, at der som Kandidat vilde fremstaa et Medlem af det Ministerium, om hvis nuulige Fremtids eksistens Valget dreiede sig. Han maatte da, om han ellers ikke havde gjort det tidligere, have al mulig Opfordring til at efterlæse sin Valglov, for at faae den Gjerning, han paatog sig, rigtig udført. Jeg mener derfor, at denne Eftersindethed i at opfylde Valglovens tydelige Bestemmelser maa komme ham til Raad, og det i en meget betydelig Grad. Jeg kan i den Henseende ingenlunde tage Hensyn til, hvad det ærede Mindretal i Udvalget udtaler, nemlig at det er nok, at Formanden godkjendes bagefter. Det er ikke nok; thi Ud nævnelser skal lovlige se forud. Valgloven er jo bleven til for i alle væsentlige Punkter at skabe en ensartet Fremgangsmaade ved Folkevalgene, og det har ikke været Meningen at lade enhver Valgbestrelse bruge saa mange Stykker af Valgloven, som den synes om, og udskyde alle de

øvrige Regler, der ere givne. Nei, § 92 i Valgloven taler netop om, at den, der er forfømmelig i at opfylde Valglovens Forskrifter, skal drages til Ansvar og belægges med Bøder. Jeg skulde tro, at Undladelser af Formandsvalget er en Forfømmelighed, og jeg skulde derfor ogsaa tro, at Mangelen af en ud nævnt Formand maa gjøre Valget til en aldeles formløs Handlung, der er ugyldig. Der staar i Betænkningen, at der er Medlemmer, som allerede paa Grund af den for melle Mangel, Undladelser af et Formandsvalg, anse Valget for ugyldig, og jeg erklærer, at jeg hører til disse Medlemmer. Jeg vilde stemme for dette Valgs Kasation, selv om der ikke var det mindste Andet at sige derpaa, end Undladelser af Valget af en Formand. Jeg anser Undladelser af denne Soveforskrift med Hensyn til Valgets Former for at være fuldkommen tilstrækkelig til at omstøde et Valg. Blandt andre Besynderligheder, som man træffer i den omtalte Udskrift af Forhøret, er ogsaa den, at Formanden siger, at han tidligere ved Valgene i Aalborg har været formeligt valgt til Formand, medens derimod et af de afhørte Valgbestrelsesmedlemmer, nemlig Godsæier Branth, siger, at det ved de tidligere Formandsvalg ligesom denne Gang kun har været et enkelt Medlem, der har anmodet Borgmesteren om at være Formand. Man skal derfor ikke let blive klar paa, hvorledes det tidligere er gaaet til med de aalborgske Formandsvalg. Disse Uoverensstemmelser mellem Borgmesterens og det andet nævnte Valgbestrelsesmedlems Forklaringer ere ikke forsøgte udjævne af Forhørsdommeren, og det er efter min Forstaaelse en Mangel ved Forhøret, som imidlertid ikke er bleven omtalt i Betænkningen — Den første og oprindelige Klage gif ud paa, at Valglovens § 42 var fuldstændig tilsidefat under Valgets Afholdelse. Efter denne Paragraf skal Formanden for Valgbestyrelsen, naar de tilstedeværende Valgere have afgivet deres Stemmer, underrettes herom af det Medlem af Valgbestyrelsen, som fører Valglisten. Det er imidlertid oplyst ved Forhøret, at en saadan Underretning ikke, i det Mindste ikke i den Form, som foreskrives i Valgloven, er givet til Borgmesteren, men at han derimod har begivet sig omkring til de forskellige Valgborde og spurgt, om man snart var færdig med Afstemningen, og da han havde faaet Bekræftelse paa dette Spørgsmaal, tilkjendegav han paa samme Tid ved hvert Valgbord, at der, naar han nu vendte tilbage til Tribunen og underrettede Forsamlingen om, at der endnu maatte stemmes i et Kvarter, ikke maatte modtages Stemmer efter dette Kvarters Udløb. Den Underretning, som Borgmesteren saaledes meddelte ved de enkelte Valgborde, bragte han strax i Udøvelse, idet han begav sig til Tribunen og kundgjorde for de tilstedeværende Valgere i Exercerhuset, hvor Valget foregik, at der endnu vilde blive modtaget Stemmer i et Kvarter. En af Modkandidatens, Gaard-